षादः। संग्रामात्किल परिश्रान्तमागतन्दशरथङ्ककेयी परिचचार तेन परितुष्टेनोक्तङ्किन्ते दास्यामीति सा प्राह यदार्थयिष्यसे तदा यूयन्दास्यथेति सा तदवसरमुद्धा वरद्वयमार्थितवती एकोरामस्य वनगमनं द्वितीयोराज्ये भरतोऽभिषिच्यतामिति॥८॥

भ० वसूनीत्यादि। रामं निवर्त्तयिष्यन् निवारयितुं केकय्यै वसूनि धनानि देशांश्च संगिरमाणः रामस्तिष्ठतु सर्व्वं दास्यामीति प्रतिजानान एव नृपोदशरथस्तया केकय्या तदनङ्गीकारात् अवजज्ञे अनादृतः पूर्व्वप्रतिज्ञातस्य तदभिमतप्रदानस्यानिर्व्वाहात् ज्ञागबोधने अवपूर्व्वोऽयमनादरे वर्त्तते कर्म्मणि ठी वृतेः प्रेरणे ञ्यन्तात् शतृः गिरतेस्तौदादिकात् समःप्रतिज्ञायामिति मं भरताभिषेकस्तत्संशयिलेन विषादरूपशङ्कुश्च मतौ मनसि निचखे चिन्तितः। यद्वा दशरथस्य नृपस्य मनसि भरताभिषेको निचखे आरोपितः तत्प्रार्थनायाः पूर्व्वं प्रतिज्ञाभयेन तत्स्वीकारात् शङ्कुरिव यो विषादः सोऽपि निचखे तत्प्रभृति विषादावतारात् खनेः कर्म्मणि ठी हनगमजनेत्युङ्लोपः। पुरा परितुष्टेन राज्ञा केकय्यै वरद्वयं देयमिति प्रतिश्रुतं तच्चेदानीमेकं रामस्य प्रवासमपरं पुत्रस्य राज्यं केकयी प्रार्थयामासेति प्रसिद्धिः॥८॥

ततः प्रविव्राजयिषुः कुमारमादिक्षदस्याभिगमं वनाय। सौमित्रिसीतानुचरस्य राजा सुमन्त्रनेत्रेण रथेन शोचन्॥९॥

ज०म० ततः। कैकेयीप्रार्थनानन्तरं राजा कुमारं रामं प्रविव्राज